

France Kimovec

Sklepne besede

Tovarišice in tovariši, prišli smo pred kraj. Sicer bi morali prebrati še informacijo o virih za zgodovino Osvobodilne fronte. Sporazumno z avtorico tega prispevka predlagam, da bi ga ne čitali. Na voljo pa je vsakomur, da o njem razpravlja. S tem je program našega posvetovanja izpolnjen.

Kot poslednji predsedujoči ne želim podajati običajne zaključne besede. Sodim, da je posvetovanje samo s svojo ravniyo dejansko ena takih storitev ob 25-letnici Osvobodilne fronte, da je najbrž preseгла obseg in mejo, ki smo si jo zastavili v začetku, ko smo se pravzaprav šele lotevali njegove organizacije. Prepričan sem, da vsi ugotavljamo, da je posvetovanje razkrilo marsikaj novega in dalo veliko novih pobud. Zato sem dolžan zahvaliti se avtorjem referatov in koreferatov ter vsem, ki so v razpravi prispevali k tehtnosti obravnavanja vprašanj. Poleg tega se mi zdi, da je treba ugotoviti izredno pomembno dejstvo, da nam je na tem posvetovanju uspelo precej posrečeno zbrati vse sile, ki lahko na tem področju združene vendarle v razmeroma kratkem času nekaj dosežejo in pokažejo.

Hkrati nam to posvetovanje nalaga veliko obveznost. V zvezi s tem želim razpravljalcem, ki so na posvetovanju pozivali na osvetlitev nekaterih nejasnosti, pojasniti da to posvetovanje seveda ni forum, niti ne politični, da smo dejansko združba raznih organizacij, ki so se povezale zato, da to posvetovanje priredimo. Odločeni smo glede na to, kakšne naloge izhajajo odtod, le-te seveda tudi potem vnaprej usklajeno reševati. Menim pa, da bi v bodoče na podlagi vsaj nekaterih prispevkov bilo morda smotrno razvijati morebiti podobne manjše skupine tudi v naših pokrajinskih središčih, zakaj tam so vendar že tudi nekatere tovrstne ustanove. Kazalo bi na ta način razviti to našo dejavnost tudi v širino.

Nadalje je mimogrede več razpravljalcev omenjalo pedagoški vidik teh naših prizadevanj. Tudi ta je izredno važen. Zato sem še posebej dolžan izreči ponovno zahvalo vsem profesorjem in predavateljem zgodovine iz vseh krajev Slovenije, ki so se udeležili našega posvetovanja in na njem tudi vztrajali dva dni in pol. Prepričan sem, da bodo izkušnje, ki so jih tu pridobili, tudi koristno uporabili pri svojem delu.

Nadalje je treba poudariti, da se je glede objave gradiva treba disciplinirati: vse referate in koreferate, ki so bili razdeljeni, jemljite kot delovno kopijo. Vsak referent oziroma koreferent jo je pripravil pač v času, ki mu je bil na voljo. Kakršnegakoli objavljanja ali siceršnjega obnavljanja teh razprav ne more biti brez privolitve avtorja. Te stvari je treba seveda obravnavati z občutkom za podane misli in avtorjeve namene, ki jih je moral strogo omejiti na določen čas in prostor. Namen imamo, da bi vse gradivo, ki je bilo podano v obliki referatov, koreferatov in tudi obravnave, posebna komisija uredila in

sicer s pomočjo pripravljalnega odbora ali institucij, ki so se zedinile za pripravo posvetovanja. Pri tem bomo uporabili seveda tudi sestavke, ki jih morebiti tu nismo prečitali. Opozoril bi na primer samo na prispevek, ki ga je dal tovariš Jože Rus. Odrekel se je obravnavi, čeprav je dal prispevek, in ga ni prebral. Skratka, vse gradivo bo uporabljeno smiselno in smótrno in seveda tudi dognano, kolikor je na tej stopnji mogoče.

Nadalje se na kraju zahvaljujem tudi novinarjem, radijskim in televizijskim poročevalcem, ki so vendarle bili pozorni na naše posvetovanje in nam s tem v neki meri pomagali stopiti v širšo javnost. Eden izmed razpravljalcev je pravilno ugotovil, da so ta naša prizadevanja vendar že doslej dala lepe uspehe in da imamo dolgo vrsto zelo požrtvovalnih ljudi, ki so na tem raziskovalnem področju že veliko napravili, bili pa so preveč izolirani od javnosti. Takemu namenu bo služila, vsaj tako smo dogovorjeni, tudi posebna številka Naših razgledov, ki bo posredovala glavno vsebino našega znanstvenega posvetovanja. Ta objava bo seveda izven tega, da bomo gradivo kasneje pripravili za tisk z vso potrebno znanstveno dokumentacijo in na ravni, ki bo ustrezala posameznim avtorjem.

Na kraju moram izreči zahvalo tudi tehnični službi.

Če je bilo kaj narobe, prosim, da oprostite; kar je bilo pomanjkljivega, pozabite, kar pa je bilo dobrega, ponesite s seboj.